

Kísérő

A VÁCI EGYHÁZMEGYE KÓRHÁZLELKÉSZI SZOLGÁLATÁNAK LAPJA 2015/4

Advent - Karácsony

„Gyermek született nekünk, fiú adatott nekünk. . . Ez lesz az ő neve: Csodálatos Tanácsadó, erős Isten, . . . Béke Fejedelme.” (Iz9,5)

Izajás szavai az Üdvözítő e világra jövetelét hirdetik. Ez a nagy ígéret itt, Betlehemben teljesedett be. Kétezer éve a keresztények nemzedékről nemzedékre mély megindultsággal és örömteli hálával emlegették Betlehem nevét. Mint a pásztorok és a napkeleti bölcsek, mi is eljöttünk, hogy megtaláljuk a Gyermeket „pólyába takarva és jászolba fektetve”. Mint előttünk annyi zarándok, mi is csodálattal és imádással borulunk le az itt beteljesedett, kimondhatatlan misztérium előtt.

Az öröm, amit az angyal hirdet, nem régmúlt dolog. Mai öröm, Isten üdvössége örök napjának az öröme, s ez az örök nap átfogja a teljes időt, a múltat, a jelent és a jövőt. Az új évezred hajnalán arra kapunk meghívást, hogy jobban megértsük: az időnek azért van értelme, mert az Örökkévaló belépett a történelembe, és velünk marad örökre. Beda Venerabilis szavai nagyon jól kifejezik ezt: „Az Úr folyamatosan fogantatik Názáretben, és születik Betlehemben ma is, és az idők végéig mindennap.” Ebben a városban ugyanis mindig Karácsony van, mindennap. Karácsony van a keresztények szívében. Mindennap hirdetnünk kell a világnak Betlehem üzenetét – egy nagy öröm jó hírét: az Örök Ige, aki „Isten az Istentől, Világosság a Világosságtól”, testté lett, s eljött, hogy közöttünk lakozzék. Az újszülött Kisded, aki védtelen, és teljesen Mária és József gondoskodó szeretetétől függ, a világ teljes gazdagsága. Ő a mi mindenünk!

Ebben a Gyermekekben, a Fiúban, aki nekünk adatott, nyugalmat találunk a lelkünknek, és megtaláljuk a soha el nem fogyó kenyeret, az eucharisztikus Kenyeret, amelyet ez a város a nevével is hirdet, hiszen Betlehem azt jelenti: Kenyérháza! Isten rejtőzik a Kisdobban; az istenség rejtőzik az Élet Kenyerében. Imádlak áhítattal, rejtőző Istenség! Ki e színek alatt valóban itt rejtőzől!

Szt. II. János Pál

Gárdonyi Géza: Fel nagy öröme!

Fel nagy öröme, ma született,
Aki után a Föld epedett.
Mária karján égi a lény,
Isteni kisdob szűznek ölén.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd a te édes Istenedet!

Nem ragyogó fény közt nyugoszik,
Bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldusi hely,
Rá meleget a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj!
Mert ez az égi s földi király.

Glória zeng Betlehem mezején,
Éjet elúzi mennyei fény;
Angyali rendek hirdetik őt,
Az egyedül szent Üdvözítőt.
Egyszerű pásztor, arcra borulj,
Lélekben éledj és megújulj!

„S ott térdelnek a jászol mellett, a Szamár és az Ökör, és melengetik a kicsi Jézust. Közben lassan lemegy a függöny.

Mert nem az a fontos, hogy mit csinál a másik, a harmadik, a többi. Az a fontos, hogy én mit csinállok. Én, a Pásztor, vagy az Ökör, vagy a Szamár. Hogy én, a Pásztor, tereljem a nyájam s odavigyem a Jászolhoz a magam semmi kis ajándékát. S én, az Ökör, én, a Szamár, leheljem a lelkem melegét, ahogy csak tudom, minden erőmből, hogy a Kisjézus ne fázzék. Ennyi az én részem a Szálból.

A többi az Úristen dolga.”

Rónay György: A szamár meg az ökör (részlet)

Tudom, jól tudjátok, itt vagyon karácsony.
Most a mester keze nem jár a korbácson.
De még a másé sem csépen, kalapácson,
Inkább forog szeme a vajaskalácson.
Aki felvirradott karácsony napjára,
Jól főzet, jól süttet háznépe számára.
Gazduram ökelme parancsolatjára
Egy kancsó bor ugrik rakott asztalára.
A singes kolbászok süstörögve sülnek,
Ekként a jó bornak korcsolyák készülnek!
A szép szőlőhegyek künn a fagyon ülnek,
S itthon az emberek levétől hevülnek.
Most a jó barátok együtt beszélgetnek;
Látogatják egymást, míg hasznot vehetnek,
De ahol csak száraz korttyal fenyegetnek,
Oda, tudom, ők is nemigen sietnek.
Mi e szent ünnepen úgy vendégeskedjünk,
Most is, de máskor is annyit igyunk s együnk,
Hogy jusson, maradjon, máskorra is tegyünk,
S Jézus születése hasznában részt vegyünk.

magyar népdal

Pilinszky János: Katolikus szemmel (VIII.)

A karácsony úgy érkezik meg minden esztendőben, mint maga a decemberi hónap, havával és téli gondjaival, költészetével. Akár a telet, mintha az ünnepeket is elegendő volna rábíznunk a csillagok járására, hogy a nagy égi mechanizmus engedelmesen, évről évre meghozza számunkra. De ez nem így van. Az ünnep nem csak „ránk köszönt”, az ünnepet ki is kell érdemelnünk.

Annak, akinek az ünnepet már csak az idő körforgása hozza meg, annak számára lassan kihűl a karácsony melege, kiürül jelentése, míg végül kínos teherré válik.

Az ember kivételes lény. Pillanatról pillanatra rászabott életét, azt, amitől percre se tud megszabadulni, kell pillanatról

pillanatra kiérdemelnie, megtalálnia. Életünk e terhes és fölemelő ellentmondásának egyik legszebb diadala, értékmérője: a valóban megtalált ünnep. Azt jelenti, hogy a gépieset, a közönyöset, a mereven ránk szabottat sikerült szabadsággá, értelemmé, szépséggé emelnünk. A valódi ünnep: az idő és az öröklét érintkezése. Igaz, csak pillanatra tarthat, órákra vagy pillanatokra, de enélkül a „pillanat” nélkül pusztá körforgásba merül vissza naptárunk.

Amikor kihagy az ünnepből a megemelő többlet, ebben valami mélyebb és alapvetőbb baj árulja el magát. Egész hitünket, annak mélységét, forrását kell megvizsgálnunk. Harcba kell szállnunk azért, ami elveszett, hogy a járulékos elemek nyomasztó romhalmaza alól ismét kiszabadítsuk a lényegét: emberi időnk isteni jelentését.

De ehhez ismét egész hit kell, s nemcsak az adott egy-két nap, hanem az egész esztendő erőfeszítése, istenkeresése.

A tét nem kevesebb: vissza tudunk-e találni a valódi evangéliumi hit és szeretet vonzásába, vagy mind kilátástalanabban messze sodródunk tőle. Életünk monoton körforgását számunkra egyedül ez a tengely emelheti az öröklét jelképévé, a mennyei körök előképévé.

Urunk, most karácsonykor kérünk Téged, önmagunkért és minden keresztény testvérünkért, minden jóakarató emberért, mindazért, aki nyugtalan, és aki keres.

Adj nekünk szemet, hogy a Gyermekben fölismerjük Isten mosolyát. Adj új szívet nekünk, hogy befogadjuk Őt, hogy megértsük üzenetét.

Végül adj erős, élő lelket, hogy elkísérhessük az Urat, hogy nyomába léphessünk mindennap, az elkövetkező év során, amely előttünk áll. Ámen

Suenens bíboros

A lapot írják, szerkesztik a Váci Egyházmegye Kórházlelkészi Szolgálatának munkatársai.
Felelős: Dr. Faragó Artúr egyházmegyei kórházlelkész.
Vác, Migazzi tér 1. ✉ H-2600 Vác, Pf. 167.
☎ (+36)27/814-114 📠 (+36)27/814-101 📧 iroda@korhazlelkesz.hu 🌐 korhazlelkesz.hu